Valiokunnan lausunto TaVL 12/2026 vp– U 19/2026 vp

Talousvaliokunta

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2023/956 (nk. hiilirajamekanismin) muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi jatkojalostustuotteisiin ja mekanismin kiertämisen ehkäisemiseksi

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2023/956 (nk. hiilirajamekanismin) muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi jatkojalostustuotteisiin ja mekanismin kiertämisen ehkäisemiseksi (U 19/2026 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan lausunnon antamista varten. Lausunto on annettava suurelle valiokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:
- erityisasiantuntija Katja Tuokko, työ- ja elinkeinoministeriö
- johtava asiantuntija Eleonoora Eilittä, työ- ja elinkeinoministeriö
- lakimies Jussi Törmänen, Tulli
- johtava asiantuntija Joel Karjalainen, Kilpailu- ja kuluttajavirasto
- energia- ja ilmastoasiantuntija Arttu Karila, Elinkeinoelämän keskusliitto ry
- ilmastoasiantuntija Nelli Immonen, Suomen luonnonsuojeluliitto ry
- johtaja, kestävä kasvu Teppo Säkkinen, Teknologiateollisuus ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:
- Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT
- Energiavirasto
- Metallinjalostajat ry

Valmis
5.0

Valiokunnan lausunto TaVL 12/2026 vp

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄ

Ehdotus

Euroopan komissio antoi 17.12.2025 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2023/956 muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi jatkojalostustuotteisiin sekä mekanismin kierron ehkäisemiseksi. Ehdotuksella muutettaisiin hiilirajamekanismiasetusta lisäämällä sen soveltamisalaan 1.1.2028 alkaen monimutkaisempia teräksen ja alumiinin jatkojalostettuja tuotteita. Uusista tuoteluokista suurimpia ryhmiä ovat erilaiset teollisuuskoneet, työstökoneet, tavarankuljetukseen tarkoitetut ajoneuvot, metalliset laitteistot, ajoneuvojen osat, kodinkoneet sekä rakennuslaitteet.

Muut keskeiset muutokset koskevat mekanismin kierron ehkäisyä, romuraudan ja romualumiinin osittaista lisäämistä soveltamisalaan sekä tuontisähkön laskentasääntöjen muutoksia. Lisäksi komissiolle ehdotetaan säädösvaltaa hiilirajamekanismiasetuksen soveltamisalan määräaikaiseen kaventamiseen vakavissa ja yllättävissä olosuhteissa (uusi 27 a artikla).

Valtioneuvoston kanta

Soveltamisalan laajennus teräksen ja alumiinin jatkojalostustuotteisiin ja mekanismin kierron ehkäisy

Valtioneuvosto katsoo, että hiilirajamekanismi on keskeinen instrumentti hiilivuodon torjunnassa sekä kolmansien maiden kannustamisessa kunnianhimoiseen päästöjen hinnoitteluun. Valtioneuvosto korostaa, että hiilirajamekanismin ohjausvaikutus on riippuvainen sen ennustettavuudesta ja sääntelykehikon vakaudesta. Valtioneuvosto pitää hyvänä, että komissio tarkastelee mekanismin laajennusta jatkojalostustuotteisiin etenkin mekanismin kierron ehkäisemiksi.

Valtioneuvosto pitää hyvänä, että komission vaikutustenarviossa tarkastellaan jatkojalostustuotteen kaupankäynnin intensiteettiä, päästösisältöä sekä toteutettavuutta ja hallinnollisia kustannuksia yrityksille ja viranomaisille.

Valtioneuvosto katsoo, että hiilirajamekanismin soveltamisalan laajentamista jatkojalostustuotteisiin tulisi tarkastella tuote tai tuoteryhmä kerrallaan. Täten komission tulisi lisäksi tarkastella, millaisiin lopputuotteisiin jatkojalostustuotteita käytetään, missä kyseisten lopputuotteiden markkinat ovat ja miten hiilirajamekanismin laajennus jatkojalostustuotteisiin vaikuttaa hiilirajamekanismin alaisen EU-tuotannon ja sen ulkopuolelle jäävän jatkojalostustuotannon kilpailuasemaan EU:n sisämarkkinoilla ja kolmansilla markkinoilla ottaen huomioon myös viimeaikaiset globaalit kehityskulut tulleissa ja muissa kaupan esteissä.

Mekanismin kierron ehkäisemisen näkökulmasta valtioneuvosto katsoo, että soveltamisalan laajentaminen voisi olla perusteltua suunnata etenkin sellaisiin nykyistä hiilirajamekanismin soveltamisalaa lähellä oleviin tuontituotteisiin, joilla voidaan korvata soveltamisalassa olevien tuotteiden käyttöä alavirran tuotteiden valmistuksessa ja joista valmistetut lopputuotteet suuntautuvat merkittävissä määrin EU:n sisämarkkinoille. Laajentamisen tulisi kohdistua

ensisijaisesti päästöintensiivisiin tuotteisiin, joiden mekanismin piiriin tuomisen arvioidaan ehkäisevän EU:n hiilivuotoa tehokkaasti ilman merkittäviä taloudellisia haittavaikutuksia tai hiilivuotoriskin kasvua alavirran arvoketjun tuotteille EU:ssa.

Valtioneuvosto kuitenkin kiinnittää huomiota laajennuksen vaikutusten epävarmuuteen konepajasektorille, sillä tuotekohtaisia tai arvoketjukohtaisia vaikutusarvioita ei ole saatavilla. Valtioneuvosto katsoo, että sellaisten teräksen ja alumiinin arvoketjun tuotteiden osalta, joita päävoittoisesti käytetään monimutkaisten, EU:n ulkopuolelle suuntautuvien tuotteiden valmistukseen, soveltamisalan laajentamisessa tulisi käyttää huolellista harkintaa. Valtioneuvosto tarkastelee soveltamisalan laajennusta Suomen kokonaisedun kannalta, ottaen huomioon suomalaisen teollisuuden kilpailukykyedellytysten turvaamisen.

Valtioneuvosto kiinnittää huomiota siihen, että samanaikainen soveltamisalan laajentaminen ja toimivallan siirto komissiolle kaventaa soveltamisalaa tilapäisesti, lähettävät ristiriitaisen viestin toimijoille ja kolmansille maille hiilirajamekanismin kehityksestä. Soveltamisalan laajentamisen lähtökohtana tulisi olla, että hiilirajamekanismin toimivuudesta on saatu kokemuksia ja että toimijoilla on näkymä mekanismin nykyiseen soveltamisalaan.

Edellä mainitut näkökulmat huomioon ottaen, valtioneuvosto suhtautuu avoimesti laajennukseen jatkojalostustuotteisiin, jos mekanismin nykyinen teräksen ja alumiinin soveltamisala on vakaa. Valtioneuvosto suhtautuu varauksellisesti laajennukseen jatkojalostustuotteisiin, jos komissiolle siirretty toimivalta soveltamisalan tilapäiseksi kaventamiseksi on teräksen ja alumiinin osalta epäselvä. Valtioneuvosto katsoo, että jatkojalostustuotteiden laajennuksen osalta olisi perusteltua selvittää, tulisiko näihin tuotteisiin soveltaa siirtymäaikaa, jolloin hiilirajamekanismi olisi voimassa ainoastaan raportointivelvoitteena, ennen varsinaisen kustannusvaikutuksen käynnistymistä.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksella tuotannon sivutuotteena syntyvän romuraudan ja romualumiinin lisäämisen mekanismin piiriin. Valtioneuvosto katsoo, että romun lisääminen mekanismin piiriin monimutkaistaa järjestelmää entisestään, ilman merkittäviä hiilivuodon torjunnan hyötyjä. Valtioneuvosto pitää kiertotalouden edistämisen perusteella hyvänä, että myös muu romu säilyy mekanismin ulkopuolella. Valtioneuvosto korostaa, että jos romu lisätään mekanismin piiriin, muutos vaatisi jatkotyötä tullinimikkeistön tasolla.

Valtioneuvosto pitää esillä, ettei jatkojalostustuotteiden laajennuksen ja romuun liittyvän laajennuksen vaatimien tietotarpeiden aiheuttaman hallinnollisen taakan tulisi kasvaa suhteettoman suureksi laajennuksella saavutettaviin hiilivuodon torjuntahyötyihin verrattuna. Valtioneuvosto painottaa lisäksi, että luotettavan tiedon saatavuus tuotteiden teräs- ja alumiinisisällöstä ja tuotannossa ja hankintaketjussa syntyneistä todellisista päästöistä on keskeistä, jotta hiilirajamekanismi kannustaisi mahdollisimman johdonmukaisesti kolmansien maiden tuottajia vähentämään tuotantonsa päästöjä samalla kun mekanismi torjuu EU:n hiilivuotoa.

Laajennuksen käytännön toteutuksen yhteydessä valtioneuvosto kiinnittää huomiota siihen, että nykyiset tullimenettelyjen käytännöt ovat toimijoille hallinnollisesti raskaita etenkin silloin, kun monimutkaisten lopputuotteiden valmistuksessa käytetään runsaasti kolmansista maista tuotuja

CBAM-välituotteita ja kun lopputuote kohdistuu vientiin EU:n ulkopuolelle. Valtioneuvosto katsoo, että komission tulisi hiilirajamekanismin toteutuksessa arvioida, liittykö soveltamisalan laajentamiseen monimutkaisiin tuotteisiin käytännön haasteita, etenkin tullimenettelyjen hyödyntämisessä.

Lisäksi valtioneuvosto katsoo, että komission tulisi tarkastella tämän ehdotuksen yhteisvaikutuksia tilapäisen vähähiilisyysrahaston ja terässektorille suunnitteilla olevan tuontisuojamekanismin kanssa. Valtioneuvosto katsoo, että EU:n tulisi panostaa sääntely-yhteistyöhön kolmasmaakumppaneiden kanssa ja pitää myönteisenä pyrkimystä kehittää monenkeskistä yhteistyötä muun muassa kriittisten raaka-aineiden arvoketjua koskien.

Hiilirajamekanismin toimeenpano

Valtioneuvosto kiinnittää huomiota siihen, että alavirran laajennukseen liittyvä tavaran materiaalisisällön perusteella tehtävä päästölaskenta voi tuoda uutta hallinnollista taakkaa sekä yrityksille että viranomaiselle. Valtioneuvosto katsoo, että maahantuojakohtaisen 50 tonnin kynnysarvon valvonnan käytännön toteutusta tulisi selkeyttää tilanteissa, joissa tuotteen materiaalisisällöstä vain osaan kohdistuu hiilirajamekanismin kustannusvelvoitteet.

Valtioneuvosto kannattaa komission ehdottamia muutoksia vakuusvaatimukseen ja vakuuden käyttöön. Valtioneuvosto kiinnittää huomiota siihen, että vakuussääntelyä tulisi edelleen täsmentää ja että vakuutta koskevien vaatimusten yhdenmukainen toimeenpano eri jäsenmaissa on tärkeää.

Valtioneuvosto suhtautuu kriittisesti tulliviranomaisten tiedonvaihtoa koskevaan muutokseen, jonka mukaan sisäistä jalostusta koskevia tietoja olisi toimitettava automaattisesti ja säännönmukaisesti. Säännöstekstiä olisi tarpeen muokata tältä osin. Valtioneuvosto korostaa, että esityksessä mainittu *Surveillance*-järjestelmä ei tällä hetkellä mahdollista asiakirjojen toimittamista, mikä tekee vaatimuksesta teknisesti toteuttamiskelvottoman. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että säännöstekstiä täsmennetään siten, että tietojen toimittaminen olisi mahdollista muillakin keinoilla, kuin esityksessä mainitun järjestelmän kautta.

Ehdotuksen sisältö muilta osin

Valtioneuvosto tukee ehdotusta sähkön tuonnin päästölaskennan uudistamisesta siten, että oletusarvoissa huomioitaisiin myös muut kuin fossiiliset energialähteet ja kannattaa ehdotettuja joustoja tuontisähkön todellisten päästöjen raportointiin.

Valtioneuvosto suhtautuu kriittisesti toimivallan siirtoon komissiolle mekanismin soveltamisalan kaventamiseksi ja lähtökohtaisesti varauksellisesti soveltamisalan kaventamiseen. Valtioneuvosto kiinnittää huomiota siihen, että soveltamisalan kaventaminen voi heikentää mekanismin ennakoitavuutta ja ohjausvaikutusta sekä investointivarmuutta puhtaan siirtymän hankkeisiin ja näin ollen vähentää hiilirajamekanismin kykyä saavuttaa sille asetut tavoitteet. Valtioneuvosto katsoo, että toimivallan siirron asianmukaisuutta tulisi tarkastella ja toimivallan siirtoa vähintäänkin rajata tarkemmin. Jotta vakavilta ennustamattomilta markkinahäiriöiltä sekä huoltovarmuuteen kohdistuvilta riskeiltä vältytään, hiilirajamekanismin kehityksen tulisi

perustua huolelliseen analyysiin eri sektoreiden merkityksestä globaaleilla markkinoilla ja välituotekäytössä. Valtioneuvosto katsoo, että mikäli soveltamisessa ilmenee esimerkiksi huoltovarmuuden kannalta vakavia haasteita, tulee niihin etsiä ratkaisuja erikseen.

Valtioneuvosto pitää keskeisenä varmistaa Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukaisten kansainvälisten yksiköiden hyödyntämisessä, että EU:n ulkopuolelta tuleviin tuotteisiin kohdistuu vastaava kustannus kuin EU:ssa valmistettuihin tuotteisiin kohdistuu EU-päästökaupan johdosta ja että CBAM:n kustannuksesta kolmannessa maassa maksetun hiilen hinnan perusteella saatava vähennys perustuu tosiasiallisesti maksettuun hiilen hintaan.

Valtioneuvosto kiinnittää huomiota tarpeeseen selvittää, millaisia vaikutuksia hiilirajamekanismilla on puolustusmateriaalihankintoihin ja puolustusteollisuuden raaka-aineen saatavuuteen. Valtioneuvosto katsoo, että komission tulisi arvioida hiilirajamekanismiasetuksen toimivuutta myös EU:n puolustuspoliittisen tavoitteiden kannalta.

Valtioneuvosto suhtautuu avoimesti komission ehdotukseen siirtää osa jäsenvaltioiden keräämistä hiilirajamekanismiin perustuvista tuloista unionin talousarvioon omina varoina. Hiilirajamekanismi olisi uutena EU:n laajuisena järjestelmänä tarkoituksenmukainen uusi unionin talousarvion rahoituslähde (U 48/2025 vp).

Hiilirajamekanismin jatkokehitys

Valtioneuvosto pitää hyvänä, että komissio on julkaissut ehdotuksen yhteydessä hiilirajamekanismin toimintaa käsittelevän raportin. Valtioneuvosto arvioi, että hiilirajamekanismin käytännön toimivuus tulisi varmistaa ennen kuin mekanismia laajennetaan kokonaan uusille sektoreille. Kehitystyössä tulisi keskittyä laadukkaaseen toimeenpanoon, joka on tärkeää mekanismin uskottavuuden ja toimivuuden kannalta.

Valtioneuvosto korostaa, että hiilirajamekanismin soveltamisalan laajentaminen täysin uusille sektoreille edellyttää huolellista vaikutustenarviointia.

Valtioneuvosto voi tarkastella avoimesti epäsuorien päästöjen lisäämistä hiilirajamekanismin piiriin korostaen mekanismin kierron ja hiilivuotoriskin torjunnan tärkeyttä sekä laajennuksen toteutusta tehokkaasti hallinnollinen taakka minimoiden. Valtioneuvosto katsoo, että epäsuorien päästöjen lisääminen mekanismin piiriin voisi tukea puhtaan siirtymän investointeja Suomeen ja hiilirajamekanismin alaisten toimialojen kilpailukykyä, ja siten voisi lieventää päästöoikeuksien ilmaisjaon lopettamisen vaikutuksia CBAM-sektoreilla.

Valtioneuvosto katsoo, että lisäksi tulisi selvittää, voisiko nikkelin arvoketjun tuotteiden lisääminen soveltamisalaan olla hiilirajamekanismin toimintaperiaatteiden mukaista ja tukea vähäpäästöisen nikkelin tuotannon kilpailukykyä.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Hiilirajamekanismin tarkoituksena on torjua EU:n päästökauppamekanismiin liittyvää hiilivuodon riskiä siten, että EU:n tuontituotteiden hinnat heijastaisivat nykyistä paremmin niiden hiilisisältöä. Samalla pyritään kannustamaan kolmansia maita, ulkomaisia valmistajia ja EU-alueen tuojia vähentämään päästöjään. Toimiakseen parhaalla mahdollisella tavalla päästöjen hinnoittelu ja siihen tähtäävä päästökauppa edellyttävät laajaa maantieteellistä ja toimialakohtaista kattavuutta. Muutoin uhkana on tuotannon siirtyminen alueille ja aloille, joilla päästöjen aiheuttaminen ei heijastu tuotannon kustannuksiin.

Hiilirajamekanismin soveltamisalaan kuuluvat tällä hetkellä rauta- ja terästeollisuus, alumiini, lannoitteet, sementti, sähkö ja vety. Suomessa tuonnin kannalta suurimmat ryhmät ovat lannoitteet, teräs, alumiini; tuotannon osalta merkittäviä ovat terästeollisuus ja lannoitteet.

Nykyisellään mekanismi koskee yksinkertaisia tuotteita, joita tyypillisesti käytetään jatkojalostustuotteiden tuotannossa. Yksinkertaisia tuotteita ovat esimerkiksi erilaiset teräksestä ja alumiinista valmistetut levyt, palkit ja rakenteet, kun taas monimutkaisemmilla tuotteilla tarkoitetaan näiden tuotteiden jatkojalosteita, kuten koneiden ja laitteiden teräs- ja alumiiniosia.

Päästöoikeuksien ilmaisjaon alasajon seurauksena EU:ssa tuotettujen yksinkertaisten tuotteiden kustannukset voivat nousta, minkä lisäksi hiilirajamekanismi luo kustannuspainetta yksinkertaisten tuotteiden tuontiin kolmansista maista. Tämä voi luoda jatkojalostustuotteiden tuotannolle kannusteita siirtää tuotantoa EU:sta sellaisiin kolmansiin maihin, joissa hiilen hinnoittelua ei ole. Näistä syistä komissio on tehnyt ehdotuksen mekanismin soveltamisalan laajentamiseksi jatkojalostustuotteisiin ja mekanismin kiertämisen ehkäisemiseksi.

Komissio ehdottaa soveltamisalan laajennusta yli sataan uuteen tuoteluokkaan. Näistä suurimpia ryhmiä ovat erilaiset teollisuuskoneet, työstökoneet, metalliset laitteistot, ajoneuvojen osat, kodinkoneet sekä rakennuslaitteet. CBAM-kustannus koskisi tuotteiden teräksen ja alumiinin materiaalisisältöä.

Mekanismin kiertämisen ehkäisemiseksi komissio ehdottaa lisäksi, että soveltamisalaan lisättäisiin 1.1.2028 alkaen tuotannon sivutuotteena syntyvä romurauta ja romualumiini. Romuraudan ja -alumiinin päästöt otettaisiin huomioon tilanteissa, joissa romurautaa ja romualumiinia on käytetty CBAM-tuotteen tuotannon tuotantopanoksena.

Suomen näkökulmasta jatkojalostustuotteita koskevan laajennuksen on arvioitu voivan parantaa terästeollisuuden hiilivuotosuojaa. On arvioitu, että ehdotuksen myötä järjestelmän piiriin tulisi enintään 200 uutta yritystä. Laajennus vähentäisi riskiä mekanismin kierrolle, kun hiilirajamekanismin kustannusvaikutus kohdistuisi myös teräksen arvoketjun monimutkaisempiin tuotteisiin, jolloin riski siitä, että monimutkaisempien tuotteiden tuotantoa siirtyisi kolmansiin maihin, joissa ilmastosääntely on heikompaa, vähenee.

Talousvaliokunta yhtyy valtioneuvoston arvioon siitä, että soveltamisalan laajentaminen voisi olla perusteltua suunnata etenkin sellaisiin nykyistä hiilirajamekanismin soveltamisalaa lähellä oleviin tuontituotteisiin, joilla voidaan korvata soveltamisalassa olevien tuotteiden käyttöä

alavirran tuotteiden valmistuksessa ja joista valmistetut lopputuotteet suuntautuvat merkittävissä määrin EU:n sisämarkkinoille.

Soveltamisalan laajennusta arvioitaessa on olennaista tunnistaa, että ehdotukset vaikuttavat sen piiriin kuuluviin yrityksiin ja arvoketjuihin eri tavoin. Vaikutuksia tulee tarkastella niin tuottajien, käyttäjien kuin maahantuojien kannalta. Talousvaliokunta korostaa erityisesti tarvetta tarkastella ehdotuksen vaikutuksia jatkojalostustuotteita käyttävän teollisuuden hiilivuotosuojaan. Vaikutusten epävarmuus koskee erityisesti konepajasektoria, eikä tuotekohtaisia tai arvoketjukohtaisia vaikutusarvioita ole saatavilla. Talousvaliokunta korostaa valtioneuvoston kannan arviota siitä, että sellaisten teräksen ja alumiinin arvoketjun tuotteiden osalta, joita voittopuolisesti käytetään monimutkaisten, EU:n ulkopuolelle suuntautuvien tuotteiden valmistukseen, soveltamisalan laajentamisessa tulisi käyttää huolellista harkintaa. Samoin on arvioitava tiettyjen Euroopan huoltovarmuuden kannalta kriittisten teknologioiden asemaa, ja ne tulee tarvittaessa voida jättää mekanismin ulkopuolelle.

Romun lisäämisen mekanismin piiriin on arvioitu monimutkaistavan järjestelmää entisestään, ilman merkittäviä hiilivuodon torjunnan hyötyjä, ja talousvaliokunta suhtautuu ehdotukseen valtioneuvoston tavoin varauksellisesti. Talousvaliokunta kiinnittää muutoinkin huomiota myös valtioneuvoston kannassa tunnistettuun huolenaiheeseen siitä, että mekanismin hallinnollinen taakka voi korostua sen soveltamisalan laajentuessa: menettelyt ovat hallinnollisesti raskaita etenkin, kun monimutkaisten lopputuotteiden valmistuksessa käytetään runsaasti kolmansista maista tuotuja CBAM-välituotteita ja lopputuote kohdistuu vientiin EU:n ulkopuolelle. Samoin alavirran laajennukseen perustuva päästölaskenta voi luoda uutta hallinnollista taakkaa sekä viranomaisille että yrityksille. Hallinnollisten kustannusten voidaan arvioida olevan sitä suurempia, mitä jalostetumpia ja monimutkaisempia tuotteita järjestelmän piiriin tuodaan, ja ne voivat muodostua raskaiksi erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille.

Talousvaliokunta korostaa, että mekanismin soveltamisalan laajentamisen tulee perustua riittävän kattaviin vaikutusarviointeihin. Arvioinnissa tulee ottaa huomion myös muiden toimien, kuten teräksen suojatoimien, yhteisvaikutukset eurooppalaisen valmistavan teollisuuden ja teräksen tuottajien kustannuskilpailukyvyn näkökulmasta. Samalla soveltamisalan laajentamisessa on punnittava tarkoin sääntelyn kattavuuden hyötyjä suhteessa laajentumisesta aiheutuvaan hallinnolliseen taakkaan.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Talousvaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Valiokunnan lausunto TaVL 12/2026 vp

Helsingissä 7.4.2026

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Vilhelm Junnila ps
varapuheenjohtaja Pauli Aalto-Setälä kok
jäsen Noora Fagerström kok
jäsen Kaisa Garedew ps
jäsen Lotta Hamari sd
jäsen Timo Harakka sd
jäsen Antti Kangas ps
jäsen Hilkka Kemppi kesk
jäsen Miapetra Kumpula-Natri sd
jäsen Timo Mehtälä kesk
jäsen Matias Mäkynen sd
jäsen Mikko Ollikainen r
jäsen Merja Rasinkangas ps
jäsen Oras Tynkkynen vihr
jäsen Sinuhe Wallinheimo kok
jäsen Johannes Yrttiaho vas

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Lauri Tenhunen